

2) *Eventuelt: Valg af 15 Medlemmer til et Fællesudvalg angaaende:*

Forslag til Lov om Rettens Pleje.

Mødet hævet Kl. 4.

104. Møde.

Fredag den 18. Marts, Kl. 1.

Formanden: Uden for Dagsordenen har Folketingsmanden for Viborg Amts 3die Valgkreds Ordet for at forelægge et i et tidligere Møde anmeldt Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Jensen-Knudstrup): Idet jeg paa Forslagsstillerens Vegne tillader mig at forelægge et Lovforslag om en Jernbane fra Rødkærbro til Kellerup, skal jeg kun med et Par Ord anbefale det. Forslaget er en gammel Bekendt her i Tinget. For 2 Aar siden blev det fremsat af Ministeren for offentlige Arbejder og gik meget let og glat gennem Tinget, men naaede ikke at blive gennemført i det andet Ting. I næstsidste Samling blev det ogsaa forelagt af Ministeren i Landstinget, men naaede heller ikke da at blive færdigt i det høje Ting. Forslaget er egentlig en Levning af en større Jernbanelov, nemlig den store Jernbanelov af 8. Maj 1894. Ved denne fik Kellerupkredsen et længe næret Ønske opfyldt, nemlig at faa vedtaget en Jernbane gennem Kredsen, som satte Egnen i en nogenlunde tidssvarende Forbindelse med Omverdenen. Forskellige praktiske Vanskeligheder lagde sig i Vejen for denne Plans Gennemførelse, og den store Jernbanelov i Aaret 1900 bragte Haabet til at strande. Det lille Forslag, jeg herved anbefaler, er da en Erstatning til Egnen for dette bristede Haab, Erstatning til en Egn, der har lidt ualmindelig mange Skuffelser i Retning af at faa en tidssvarende Forbindelse med Omverdenen etableret. Paa dette Grundlag vilde jeg gerne anbefale dette lille Forslag til det høje Tings Vel-

villie, men bie med en mere udførlig Om- tale til et senere Tidspunkt.

Formanden: Eksemplarer af det forelagte Lovforslag vil blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til midlertidig Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen.

Forhandlingen genoptoges.

Laust Jensen: Naar jeg har ønsket at tage Ordet paa et saa sent Tidspunkt af denne Sags første Behandling, er det blot for at fremsætte nogle ganske korte Bemærkninger om enkelte Punkter i Lovforslaget. I det foreliggende Lovforslags § 3, første Stykke, findes der en Bestemmelse om, at naar en Person under Paa- virkning af spirituøse Drikke begaar Vold mod sagesløs Person eller Forbrydelse mod Sædeligheden, og der idømmes ham Straf, kan der endvidere ved Dom gives ham Paalæg om, at han i et vist Tidsrum, dog ikke ud over 5 Aar, skal afholde sig fra Nydelsen af spirituøse Drikke. Jeg synes egentlig, det er en skøn Tanke, der ligger til Grund for denne Bestemmelse, men jeg tror, det er en skøn Tanke, der vil give sig mindre heldige Udslag. Hensigten er naturligvis den, at man ønsker i Folkets Bevidsthed at skærpe den personlige Ansvarfølelse og i Virkeligheden vil søge at slaa fast, hvilke farlige Følger Nydelsen af Spiritus til Tider drager efter sig. Men det forekommer mig alligevel at være en uheldig Bestemmelse, man her agter at indføre i det foreliggende Lovforslag, thi det vil let gaa saaledes, at over for den domfældte Person bliver det, som er til- sigtet, Afholdenhed, nærmest opfattet som en Straf. Det, at Afholdenhed skal paa- lægges en Person ifølge Dom, vil i Virke- ligheden af ham blive opfattet som et Onde. Men jeg anser det for urimeligt, at en saa god Sag som Afholdsbevægelsen og en saa god Ting som Afholdenhed fra Spiritus skulde af noget Menueske, ogsaa en dømt Person, blive anset for at være et Onde. Afholdenhed fra spirituøse Drikke er netop et stort Gode og fortjener virkelig ogsaa at anses for et saadant.

Jeg tror derimod, at de ærede For- slagsstillere lettere ville opnaa det, som de tilstræbe, hvis man foretog en Foran-